Ч. 10. Четвер 28 (15) січня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за злоєженем оплати почтової.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — З парляментарних комісий. — Міністер Ґрей про справи балканьскі. — Італіяньска праса в справі італіяньского университету в Австриї.

На вчерашнім засіданю палати послів вела ся дальше дискусия над пильними внесенями, дотикаючими справ національних, але настрій в палаті був дуже байдужий. Ціле заінтересоване парляментарних кругів обертало ся довкола авдиенций президента угорскої палати послів Юста і бар. Бінерта. Зараз по авдиенциях розійшли ся в парляментарних кругах найріжнійші поголоски. Однако поки що не звістно нічого певного про вислід авдиенций. Звернула на себе увагу вчерашна промова социялістичного посла дра Реннера, за котру єго загально оплескувано. Іменно не оглядаючи ся на перериваня і крики із сторони німецких національ-лібералів і ческих радикалів, остро скритикував ситуацию і вказав на виновників теперішного критичного положеня. Найважнійші справи державні спинять ся в наслідок німецко ческої сварні. Вправді язикові права треба шанувати — говорив бесідник — однако потреби широких верстов народу суть висші понад то. Серед криків з лав ческих радикалів і німецких лібералів заявив бесідник, що всї сторонництва мають обовязок спільно і безсторонно ділати, аби довести до порозуміня між народностями.

Властива парляментарна праця відбуває ся в сїм тиждни в комісиях. Буджетова комісия займає ся економічними справами держави, зелізнича предложенєм про удержавнене зелізниць, при чім треба буде полагодити також важні національні питаня по части так, як при удержавненю Північної зелізниці.

Дуже важну задачу до скорої розвязки має анексийна комісия. Однако заходить питане, чи державна рада буде приневолена заняти ся знов в короткім часі продовженєм закона о повновласти що до торгового договору з Сербією і як уложать ся дальші відносини нашої держави до неї. Перед Великоднем має бути ще полагоджене предложене про побір новобранців і предложене про заснованє італіяньского правничого виділу. Доси ні одно з тих предложень не дозріло так, щоби над ними переспраплювано в палаті, а наглих внесень, котрі виповняють тепер засідання державної ради, не належить уважати яко спосіб до веденя обструкциї. Лише в такім разі, коли би по полагодженю тих наглих внесень вплинули сейчас нові, могло би то вказувати на підготовлене обструкциї против правительственних предложень. Великі парляментарні сторонництва не виступали доси з наглими внесенями і з їх сторони не підношено протесту против прискореного полагодженя дотеперішного засобу наглих внесень. Чи спосібність парляменту до праці унеможливлять наглі внесеня, не можна сего ще тепер предвидіти, хиба аж десь в в другій половині слідуючого місяця. Позаяк до того часу буде вже предложений язиковий закон і инші начерки законів, що відносять ся до ческо-німецкого спору, то много, може навіть всьо буде залежати від враженя, яке викличуть у сторонництв ті предложеня.

Анґлійский секретар державний заграничних справ Ґрей зобразив в своїй бесїдї, в якій обговорював балканьскі справи, відносини Анґлії до Австро-Угорщини. Висказавши свою радість по причині австро турецкого порозуміня, яке по єго думці, вплине на мирний настрій инших балканьских держав, заявив рішучо, що публична опінія Австро-Угорщини несправедливо посуджувала Анґлію о політику юдженя. З тої нагоди вказує „Reichspost", як коротку память має п. Ґрей. Бо не так ще давно анґлійскі часописи тої міри, що „Times", закидали

---

10)

Небезпечна тайна.

З анґлійского — Чарльса Ріда.

(Дальше).

Отже стало ся так — розповідав Вальтер дальше — що я набив собі в голову, що торговля мусить мати якусь чародійну силу і для мене було би найліпше єї вивчити ся. Я знав, що ви мені на то не позволите, а отверто вам противити ся я не мав відваги і тому я втік та вступив до торговельної контори.

— Щоби до трох місяців зробити маєток? — спитав полковник.

— Ні, тої штуки я не втяв, та й не здає ся мені, щоби я мав які здібности до торговлї. За той час пізнав я богато захланности і підлоти, а один помічник торговельний, що сам був злодієм, зробив з мене злодія перед своїм паном. Але я би дуже хотів, любий тату — додав бідачиско молодець — щоби ви дали мені якесь таке занятє, при котрім можна би заробити гроші. Я хотів би, щоби я міг назад відкупити маєтність Кліффорд Галь, колиб она пішла на бубен.

Полковник кинув ся роздразнений дуже.

— Кліффорд Галь мало би піти на бубен! — відозвав ся він. — Кліффорд Галь, там де я родив ся, де ти родив ся, де кождий з нас сьвітло боже побачив! — Тоті маєтности, які я продав, то не належали до нашої батьківщини. Може би ти хотів мене за них позивати? От до чого вже прийшло! — зачав полковник так викрикувати, що Джон, котрий стояв під дверми, боячись, щоби не прийшло до якоїсь сварки, відчинив двері і спитав:

— Чи то ви, пане, мене кликали? Може що прикажете?

— Ага, щоби ти ішов собі до чорта.

Джон відступив ся, але не пішов аж до чорта, лиш станув знов коло дірки від ключа.

Полковник став знов викрикувати, але остаточно сказав до Вальтера: Ти маєш рацию, а я ні; всему винуваті коні від перегонів. От знаєш що, задзвони.

Вальтер сіпнув за шнурок від дзвінка, а Джон забув, що дзвінок в сїй хвили задзвонив яких пятьдесять метрів далеко і вбіг зараз до комнати.

— Заклич мені зараз сюди управителя; він лише що перейшов сюди попід вікна.

Полковник роздразнений зачав ходити по комнаті, а Вальтер, що сердечно любив батька, відозвав ся несьміло:

— Дуже мені жаль тату, що я вам відповів так безвзглядно на ваше питане.

— А мені не жаль. То мужчина, хто не хоче слухати правди, все одно, чи она виходить з уст молодого, чи старого. Я ставав против ворога, то можу й правді сьміло глянути в очи.

В сїй хвили увійшов управитель.

— Слухайте Джексон — відозвав ся полковник таким самим тоном, як доси говорив — мусите зараз оголосити в ґазетах, що я продаю свої перегонові коні на лїцитациї.

— Звиніть, пане — сказав на то Джексон — колиж бо они замовлені на перегони.

— То можете їх продати разом з замовленєм.

— А конюший.

— Тому вимовте службу.

— А що буде з джокеєм?

— Того сейчас відправте, возьміть єго за ухо і виведіть через границю моєї посїлости, заким він потроїть мені коні; одного стаєнного задержіть а що ще треба буде зробити, то зробить мій візник.

— А хтож поведе тоті коні на місце переторгу?

— Ніхто. Переторг має тут відбувати ся; коні будуть продавати ся тут на місци, де стоять а всі книжки і рахунки передасте отсему паничеви, щоби їх провірив.

Управитель подивив ся трохи перепуджений а Вальтер мов би не довіряв, відозвав ся:

— Мені, тату?

— А вжеж; чей умієш рахувати, чи ні?

— Уміти, умію; ліпше як що иншого.

— Атже ти був преці в якімсь домі торговельнім, чи може ні?

— Бути був.

— Отже коли умієш трохи рахувати, то впадеш на сліди неодного обманьства. Передо всім будеш старати ся погодити мої доходи з розходами. Для джентльмена, що належить до девятнайцятого століття і лизнув трохи торговельної науки, то дрібниця... Але продавати

Австро Угорщині жалобу заборів і насильство. Австро-угорска публична опінія мала повну основу висказати свою гадку про сю політику Анґлії.

То, що австрийске правительство порішило перенести італїяньский правничий факультет не до Триесту але до Відня, викликало незвичайне негодоване в італїяньскій праси тай серед італїяньского громадяньства.

„Corriere della sera“ оповіщує статю, в якій замічує, що Австрия не проявляє тих самих мирових тенденций, що Італїя. Часопись нагадуючи недавний прихильний для Австриї настрій серед републиканців та социялїстів, котрі пропонували навіть специяльний союз з Австриєю, пише дальше: „Італїяньске правительство і партиї не могли нїчо більше зробити, щоби підготовити терен для мирних відносин. Але про Австрию сего не можна сказати; она й дальше трактує з легковаженєм своїх італїяньских підданих, а лише дуже рідко стає на висшім становищи. Коли алїянс має мати ще який сенс, то Австрия мусить пізнати свої похибки і справити їх. Той самий орґан заявляє, що бар. Еренталь був формально з'обовязав ся до того, що італїяньский університет буде креований на італїяньскій териториї та що в додержаню своєї обіцянки стрінув ся з протестом.

Такий оборот справи не остав без наслїдків також в нідрі італїяньского кабінету. Італїяньска праса оповіщує комунїкат, що мінїстер справ загр. Тіттоні, довідавши ся про австрийский намір заснувати італїяньский університет у Відни, подав ся телеґрафічно до димісиї та обстає при своїм намірі, не дивлячись на представленя Джіолїтія.

Бувший мінїстер скарбу, Люїджі Люцаті, обговорюючи ті справи, остерігає Італїянців перед противавстрийскими демонстрациями, за те радить їм скріплювати свої економічні сили для підготовлюваня дефензиви, не думаючи однак про офензиву.

Новинки.

Львів, дня 27-го січня 1909

— **Іменованя і перенесеня.** Мінїстерство торговлї іменувало укінченого техніка Ром. Чижовского елевом будівництва технїчного гал. Дирекциї почт і телеґрафів. — Дирекция почт і телеґрафів іменувала укінчених ґімназиястів: Ів. Солтиса, Вяч. Баляса і укінч. реалїста Вікт. Дроздовского практикантами почтовими у Львові, а укінчених ґімназиястів: Ад. Петржака, Фр. Буду і Стеф. Сордиля практикантами почтовими, а іменно першого в Перемишли другого в Ряшеві а третого у Вадовицях. — Країва Рада шкільна перенесла заступників учителів між иншими: Ів. Франчука з руск. ґімн. в Станиславові до Сянока; Мятв. Назаркевича з руск. ґімн. в Станиславові до руск. ґімн. у Львові; Ант. Врубля з Бучача до учит. семинариї в Тернополи; іменувала заступниками учителів між иншими: Ром. Стельмахова в руск. ґімн. в Станиславові; Стан. Корманька, Юр. Вонсовича і Евст. Новицкого в ґімн. в Бучачи.

— **З Брідщини** пишуть нам: В нашім селї Хмільні було дві читальні „Просьвіти“ і „Качковского“. Але на загальних зборах читальні „Просьвіти“ дня 25 жовтня 1908 р. виділ і всї члени читальні Качковского рішили виписати ся з читальні Качковского, а всї члени її вписали в члени читальні „Просьвіти“. — Павло Січевский заст. предсід.; Гриць Семенюк, секретар.

— **Конґрес „Просьвіти“** заповідає ся величаво, а одушевлене яке запанувало тепер серед нашої місцевої як і замісцевої публики величезне. Та й не дивота, бо то перший раз в нашім житю народнім зійдуть ся представителї нашого народу зі всїх земель, де лиш живуть Русини і де сьвітло просьвіти дозволило їм добачити, хто они і чиї дїти. Вистава першого дня в міскім театрі причинить ся немало до звеличаня конґресу. Виставу розпічне „Львівский Боян“ відспіванєм кантати „Бють пороги“. Потім руский театр відограє драму Б. Грінченка „Серед бурі“ основану на історичнім тлї відносин України до Росиї за часів Дорошенка. Закінчить живий образ „відроджене України“. Уложене сего образу поручено одному з рутинованих фаховців укладаня живих образів і як кажуть образ той буде виглядати величаво. В межиактах відограє музика міского театру найкрасші твори високої артистичної стійности. Одним словом буде се вечер, на який варта буде прийти. Білети до театру майже вже розпродані, а комітет рішив зарезервувати 200 фотелів на партері для гостий з провінциї. Додати тут потреба, що міский театр у Львові може помістити всего лиш 1140 осіб і більше зі взглядів полїцайних впустити не вільно.

— **Репертуар руского театру в Перемишли.** Саля „Народного Дому“. Початок 7½ вечером.

В четвер 28 с. м. „Житейске море“ (продовжене „Суєти“) комедия в 4 дїях Карпенка Карого.

В суботу 30 с. м. „Фавст“, опера в 5 дїях Ґунода.

В недїлю 31 с. м. „Сватане на Гончарівцї“, народна оперетка в 3 дїях Гр. Квітки Основяненка.

— **Дневний порядок просьвітно-економічного конґресу.** Понедїлок дня 1 лютого р. 1909 година 10 рано: I. Загальне засїданє. 1. Отворене конґресу; — 2. Др. Е. Олесницкий. Історичний огляд 40-лїтної дїяльности Тов-а „Просьвіта“ і шляхи її на будуче; — 3. звіт секретарияту конґресу; — 4. полагоджене евентуальних формальних внесків. (Година 3 по полудни).

Секцийні засїданя. I. Секция просьвітно-орґанізацийна. Комісиа I: Др. І. Копач: Роля письменства в розвитку народів з загального історичного становиска; — О. Солтис і Біленский: Поборюване неграмотности; — др. Е. Калитовский: Популярні видавництва, їх зміст і орґанізация їх кольпортажі; — др. І. Брик: Короткий огляд українськоі популярної лїтератури — дезідерати; — І. Труш: Значінє артистичних ілюстраций у виданях для люду. — Комісия II: І. Рибчаківна: Народні забави та ігрища; роля жіноцтва в розбуджуваню товариского житя на селї; — І. Захаріїв: Орґанізация товариского житя серед селян; — др. І. Голубович: Орґанізация товариского житя серед міщан; — Ф. Колесса: Значінє народної піснї в житю україньского люду; — др. С. Людкевич: Зужиткованє народних мотивів у музицї і штуцї. —

II. Секция гиґієнїчно-гуманїтарна: Др. Е. Озаркевич: Суспільно-санїтарні потреби нашого сельского люду; — др. В. Кобриньский: Поборюванє пошесних слабостий на селї; — др. Т. Гвоздецкий: Смертельність дїтий і поборюванє їх пошесних слабостий; — др. Г. Гарматій: Сіфіліс серед люду; — др. Я. Грушкевич: Запаленє єгипетске очий (трахома) серед люду.

III. Секция рільничо-економічна: о. А. Глодзїньский: Загальний образ нашого господарского житя; — о. С. Онишкевич: Комасация; — А. Корнелля: Мелїорациї; — о. Т. Войнаровский: Парцеляция; — др. М. Корнелля: Будова каналів водних в Галичинї і вплив їх на добробит краю; — І. Цапяк: Опіка над сезоновими робітниками і їх орґанізация; — О. Жураківска: Заводові школи домашного господарства для дївчат; — о. М. Бачиньский: Яка рільнича школа є серед наших обставин можлива і пожадана? — др. М. Коцюба: Садівничо-господарска школа Товариства „Просьвіта“ в Милованю.

IV. Секция кооперативно-економічна. П. Придаткевич: Домашний промисл, его

Кліффорд Галль, то я би скорше готов їздити в тачках до церкви.

Так отже перейняв Вальтер поки що верховний надзір над батьківскими маєтностями і поробив дуже поучаючі відкритя. Кількож там було малих спроневірень і мантїйских угод торговельних, кілько підкупств і зручних крадежий!

Вальтерови удало ся дуже борзо завести рівновагу межи видатками а дуже значними доходами свого батька і одиноку гіпотеку, яка тяжила на хорошій посїлости, зменшити з пять на чотири процент. То єму навіть не трудно прийшло ся, бо віритель знав дуже добре, що кождий адвокат роздобув би єму потрібний капітал на чотири процент в часї до осьми днїв.

Старий панок був дуже рад з того і іменував свого сина завідателем своїх посїлостий та визначив єму значну платню. Вальтерови не треба тепер було покидати батька, щоби знайти собі роботу і заробок.

Глава пята.

Марійка в небезпечности житя.

Підчас коли інтереси пана Бартлї удавали ся знаменито під управою Гопа, сам Гоп сумував дуже за своєю донечкою, з котрою був зовсім розлучив ся. Бартлї, що правда, обіцяв був єму, що він буде часами видїти ся з нею, але Гоп, що був чоловіком незвичайно вірним і любив додержувати слова, не настава на то, коли Бартлї єму сказав, що дитина, котра тепер стала називати ся Марі Бартлї, мусить забути своє походжене і длятого не сьміє часто сходити ся з правдивим своїм батьком. Отже він пристав на то, що через два роки не сходив ся зі своєю дитиною, котра вже пана Бартлї стала кликати своїм батьком.

Але все-таки хотів він єї видїти бодай здалека і в тій цїли купив собі моряцкі біноклї, котрими приглядав ся малій здалека, коли она ішла на прохід зі своєю пістункою або бавила ся десь так, що він міг єї видїти. Але небавком робота і ріжнородні занятя не дозволяли єму приглядати ся дитинї; лиш Бартлї розповідав єму часами або доносив в листах, яка єго донечка миленька і люба, яка чемненька і пильна. Коли їй минуло вісїм лїт, треба було Бартлїєви аґента, котрий поїхав би за море. Гоп підняв ся обняти ту посаду, заким знайшов ся відповіднїйший на то становище чоловік.

Але перед своїм виїздом з Анґлії хотів він побачити свою донечку зблизька і почути єї голос. Щоби же не зрадити ся і не пригадати ся дитинї, перебрав ся так, щоби она не могла єго пізнати. Коли вже так приготовив ся, взяв Бартлї своє мале дївчатко на прохід і недалеко дому зійшов ся з Гопом. Бідному Гопови аж серце зачало живійше бити ся, коли побачив свою донечку.

— То ви, пане Гоп! — відозвав ся Бартлї, удаючи здивованого. — Як же маєте ся? От дивіть ся, отсе моя донечка... Марійко, люба дитинко, подай сему панови ручку, то мій приятель.

Мала глянула єму в очи, подала ручку і не пізнала.

— Пишна дитина як на свій вік, може ні? — спитав Бартлї. — Здорова, сильна, пильна в науках, а що найважнїйше добра дитина... дуже добра дитина.

— Така, як би єї тато міг собі того лиш бажати — сказав на то Гоп.

А мала тимчасом сховала ся за Бартлїя і крадкома споглядала на Гопа. Єго голос зачав їй нагадувати якісь давні часи і она що раз більше єму приглядала ся, ніби пізнавала. Бартлї, побачивши то, дав Гопови знак, щоб той перестав говорити і запросив єго на обід і на нараду в справах купецких. — Так заким він ще поїхав, побачив свою донечку, чув навіть, як она грала на фортепяні і видів єї роботи. Хто знав Вілєма Гопа близше, той в многосторонности дитини був би зараз добачив, що то й она так само як єї батько мала здібности до всего і могла богато річий нараз вивчити ся.

З гордостию і радістним але заразом і сумуючим серцем вибрав ся Гоп в дорогу за море. Єго донечка була любенька, здорова, щаслива і добре вихована, але она вже не була єго власна, навіть і не по імени.

(Дальше буде).

стан і дальший розвій; Г. Лебіцак: Гончарство і кераміка; А. Мусянович: Ткацтво і єго значінє для нашого люду; — др. Р. Залозецкий: Фабричний промисл; — В. Лучків: Зужиткованє водних сил в промислі; — М. Голубінка: Домашний і фабричний промисл.

Второк дня 2 лютого 1909 р. година 9 рано. Секцийні засїданя. I. Секция просьвітно-орґанізацийна. Комісия I.: Др. С. Томашівский: Просьвітні видавництва — дезідерати; — К. Малицка: Видавництва для дітий і молодїжи; — І. Крипякевич: Народні бібліотеки; — о. В. Кальба: Як з'єднувати більше членів для читалень „Просьвіти"; — І. Боберский: Як ми доси збирали складки на народні цїли, а як ми їх збирати повинні? — З. Скварко: Орґанізация просьвітних читалень і філій; — др. С. Дністряньский: Народна статистика. — Комісия II.: Др. Е. Олесницкий: Значінє театру і будова народного театру у Львові; — Й. Стадник: Наш сучасний театр; — др. Л. Лопатиньский: Орґанізация людового театру; — І. Боберский: Як вести „Сокола", щоб не були мертвими товариствами? — А. Будзиновский: Орґанізация „Соколів". Туристика; — С. Ґорук: Пожарні „Соколи".

II. Секция гігієнічно-гуманітарна. Др. І. Раковский: Вплив алькоголю на людский орґанізм; — др. А. Чайківский: Алькоголь з точки законодатної і суспільно економічної; — О. Т. Лежогубский: Брацтва тверезости; — Н. Кобриньска: Захоронки, їх значінє і розвій; — В. Коцовска: Орґанізация міских захоронок; — О. др. Д. Яремко: Захоронки і приюти; — О. Бачиньска: Вакацийні оселї; — др. О. Макарушка: Опіка над шкільною молодїжию поза школою.

III. Секция рільничо-економічна. А. Гарасевич: Досьвідні поля; — о. Й. Раковский: Насїнє, штучні погної, господарскі знаряди і машини; — Ю. Шумский: Промислові ростини; — др. М. Коцюба: Годівля худоби; — П. Гнатюк: Годівля дробу; — І. Бородієвичівна: Годівля кріликів; — о. Ю. Гумецкий: Рибацтво в малих господарствах; — о. Ю. Дуткевич: Пасїчництво у нас, а за границею; — о. М. Гошовский: Орґанізация пасїчників.

IV. Секция кооперативно-економічна. Др. К. Левицкий: Почалки розвою наших економічних институций; — др. Т. Кормош: Розвій руский институций кредитових; — др. Л. Когут: Які зміни викликала кооперация в господарскім житю народів? — І. Петрушевич: Начерк статута унії кооп. союзів для Галичини і Буковини; — А. Курилас: Якої орґанізациї треба нашим хліборобам? — А. Ільченко: Значінє кооперациї для нашого народу; — П. Глодаїньский: Господарске значінє молочарства; — о. Л. Борачок: Основуванє молочарень; — о. О. Нижанковский: Орґанізация молочарень в союз. Збут масла.

(Година 3. по полудни.)

Секцийні засїданя. I. Секция просьвітно-орґанізацийна. К. Паньківский і Д. Сембратович: Заводові популярні видавництва.

II. Секция рільничо-економічна: о. А. Ґлодзіньский і Гр. Метельский: Садівництво; — Др. Г. Величко: Городництво; — Ю. Шумский: Заряд сільского господарства.

III. Секция кооперативно-економічна. С. Кузик: Значінє кооперациї для селяньства. — Я. Литвинович: Постуляти орґанізацийні сільских кооперативних крамниць.

II. Загальне засїданє. (Година 4 мінут 30 по полудни): 1. Звіти з обрад поодиноких секций і принятє їх резолюций. — 2. Евентуальні внески секций конґресу і членів конґресу. — 3. Замкненє конґресу.

Порядок нарад конґресу:

Наради конґресу ведуть ся після загальних парляментарних правил; при чім однак належить затямити:

I. В загальних і секцийних засїданях конґресу беруть участь лиш сї участники, які викажуть ся членьскими картами вступу, виданими через секретарият конґресу. — II. На загальних засїданях проводять почесні президенти, протоколує секретар конґресу. — III. На секцийних засїданях проводять вибрані президенти, протоколують секретарі, назначені зарядом конґресу. — IV. На секцийні звіти і резолюциї на загальних засїданях призначуе ся 15 мінут часу. — V. Для референтів в секциях призначує ся 25 мінут часу. В дискусиї можуть поодинокі бесїдники промовляти 10 мінут часу. В одній і тій самій справі той сам бесїдник може промавляти тільки двічи. Час другої промови обмежений до 5-ти мінут. — VI. На загальних засїданях предкладають референти і внескодавці свої звіти і внески четко списані, з точним своїм підписом секретареви конґресу, на секцийних засїданях секретареви секциї. — VII. Всї секцийні протоколи належить безпосередно по засїданях секциї віддати секретареви конґресу. — VIII. Тому, що з нарад конґресу буде друкувати ся пропамятний звіт, належить вести всї протоколи як найточнійше; крім того є пожадані автореферати. — IX. Кождий учасник конґресу складає 2 К на покрите коштів конґресу і виданє пропамятного звіту. — Молодїж академічна, міщани і селяни складають 1 К.

За Головний Виділ Товариства „Просьвіта" у Львові:

Петро Огоновский, голова; — др. *Іван Брик*, секретар; др. *Михайло Коцюба*, секретар конґресу.

— **Дрібні вісти.** Зелїзниця Куровичі-Вовків на лінії Львів-Підгайцї буде отворена в першій половині лютого. — В читальни „Просьвіти" на Клепарові має відбути ся сеї недїлї нарада в справі заснованя комітету будови церкви на Клепарові. — Пропала без слїду служниця Катерина Кішаківна, літ 18, брунявa, з чорними очима, вийшовши з дому Реґіни Бірерової, де служила і лишила свої річи. — Др. Бертольд Ґотліб згубив золотий перстїнь з трома брилянтами вартости 400 кор.; пані Ірина Лозиньска згубила в сали Фільгармонії золотий перстїнь з брилянтом і перлою, вартости 100 корон, а п. Володимир Сабуда згубив книжочку галицкої каси ощадности на 358 кор. — Ганка Обенцик обжалувала на поліциї свого нареченого Ів. Приймача, що він замісць станути вчера рано в церкві з нею під вінець, втік, забравши від неї 190 кор. — В Лужанах на Буковині повісив ся оногда в стайни своєї матери 14 лїтний Іван Булик, ученик школи народної. — В Росії вішають без кінця: дня 21 с. м. повішено в Петербурзї 23, в Катеринославі 10, в Єлисаветградї 10 а в Київі 3 людий.

— **Вістки з України.** Виділ київскої „Просьвіти" рішив вислати свого делегата на просьвітно-економічний конґрес галиц. „Просьвіти" у Львові. Делеґат має здати звіт про діяльність „Просьвіти", а крім того одержить инші порученя. — Перекопскі повітові земскі збори в таврийскій губернії призначили 25 рублів на будову памятника Шевченка в Київі. — Тов. „Просьвіта" в Миколаєві проявляє живу діяльність, уладжуючи що недїлї і сьвята вистави українських драматичних творів.

Телеґрами.

Відень 27 січня. Коло польске постановило голосувати в палатї послів против пильних внесень послів: Вольфа в справі запевненя безпечности Нїмцям в Празї; Штернберґа о виданє ношеня заказу буршівских відзнак в цїлій державі; Хоца о зложенє з уряду намістника Чехії; Дашиньского і Зеліґера о виборі комісий для справ народносних, заявляючи, що справи сї належать до компетенций соймів. За то ухвалило Коло голосувати за пильностию внесеня пп. Фресля і Штернберґа о охороні ческих меншостий.

Краків 27 січня. Під Яворжном арештовано і відставлено сюди якогось мужчину, на котрого паде сильне підозрінє, що убив в Пачултонницях коршмарів Ферберів і їх служницю. Він подав, що називає ся Роман Рольский, літ 22, єсть челядником столярским і походить з келецкої ґубернії в Росиї.

Париж 27 січня. Часописи доносять, що стан здоровля абесиньского неґуса Менелика єсть безнадійний. На случай єго смерти треба побоювати ся розрухів небезпечних для пробуваючих там Европейців.

Мадрид 27 січня. Потверджує ся вість, що король і королева анґлїйскі приїдуть дня 17 лютого в гостину до королївскої пари до Віллеґарція.

Петербург 27 січня. Редактора часописи „Свет" засуджено на 1000 рублів кари за поміщенє статії „Церков а услівя санїтарні".

Константинополь 27 січня. Урядово доносять, що султан нездужає в наслїдок легкого катару в наслїдок перестуди і длятого відложено принятє амбасадорів на пізнїйше.

Льондон 27 січня. Часописи доносять, що після пляну адміралїциї буде з весною утворена дуже сильна фльота на Північнім мори, зложена з 14 кораблів боєвих і 12 панцирників Б... найсильнїйша з воєнних фльот.

Мессина 27 січня. Нинї о 8 год. рано дало ся тут знов почути сильне землетрясенє, котре тревало 3 секунди.

Мессина 27 січня. На однім корабли з набором овочів вибух так сильний огонь, що полумінь бухала на 8 метрів високо. Цїле місто вкрила густа хмара диму.

Господарство, промисл і торговля.

Цїна збіжа у Львові.

дня 26 січня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·20	до	11·50
Жито	9·70	до	10·—
Овес	7·70	до	8·—
Ячмінь пашний	7·30	до	7·60
Ячмінь броварний	7·60	до	9·—
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	9·—	до	12·—
Вика	7·50	до	8.—
Бобик	7·50	до	7·60
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	65·—	до	75·—
Конюшина біла	40·—	до	55·—
Конюшина шведска	70·—	до	80·—
Тимотка	25·—	до	30·—

Надїслане.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).